

Γράφει ο **Γιώργος Βασιλάτος**

Την περασμένη Κυριακή ο λαός ψήφισε, ουσιαστικά, κατά των μέτρων λιτότητας και φόρτωσης στις πλάτες των εργαζομένων, και των καταπιεσμένων, των συνεπειών αυτής της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ζήτησε από το λαό επίσης να ψηφίσει “ΟΧΙ” και για πολύ διαφορετικούς λόγους, όμως. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ δείχνει να συνθηκολογεί σχεδόν σε κάθε σημείο που αφορά στο εκλογικό πρόγραμμα (Θεσσαλονίκη), τόσο στον ελληνικό λαό όσο και σε ό,τι αφορά στην Τρόικα – θεσμούς. Οι εκθέσεις (ειδικά των δανειστών), δείχνουν ότι η κυβέρνηση είναι διατεθειμένη να υποχωρήσει στις περισσότερες απαιτήσεις της τρόικας, πετώντας από το παράθυρο, ακόμη και τις περίφημες «κόκκινες γραμμές» της. Πρέπει οι εργαζόμενοι να έχουν αυταπάτες για το σώσιμο που πάνε να μας πλασάρουν τα Ευρωπαϊκά Διευθυντήρια; Το δημοψήφισμα ακόμα και με τη νίκη του “ΟΧΙ”, χρησιμοποιείται για να δείξει καλό πρόσωπο η “δημοκρατική” μερκελική Ευρώπη, και να μας σώσει για 3η φορά χρησιμοποιώντας ως Δούρειο ίππο μια Αριστερή κυβέρνηση. Μήπως ο λαός εξαναγκάστηκε σε “υποχρεωτική ύπνωση” για έξι μήνες, ώστε να στραγγιστεί και να ευγνωμονεί στο τέλος μια 3η συμφωνία υποδούλωσης σε ντόπια και ξένα αφεντικά;

Εδώ και λίγες μέρες, οι τράπεζες αναγκάστηκαν να κλείσουν λόγω έλλειψης κονδυλίων έκτακτης ανάγκης που προβλέπονται από την ΕΚΤ. Οι ελληνικές τράπεζες επιτρέπουν σε κατόχους λογαριασμών με κάρτα την ανάληψη του γνωστού 60αριού που τελικά έγινε 50άρικο. Το σύνολο του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ελλάδα έχει μπει στην ψύξη, οι εργαζόμενοι έχουν σταματήσει να πληρώνονται και η φυγή κεφαλαίων επιταχύνθηκε.

Οι εταιρείες δεν είναι πλέον σε θέση να εκπληρώσουν τις παραγγελίες και έτσι οι προμήθειες τροφίμων, φαρμάκων και πετρελαίου έχουν αρχίσει να εξαντλούνται.

Οι τράπεζες στεγνώνουν από ρευστότητα. Εάν αυτό συνεχιστεί και την επόμενη εβδομάδα, η

ελληνική κοινωνία μπορεί να αρχίσει να καταρρέει, καθώς οι επιχειρήσεις χρεοκοπούν και θα ξεκινήσουν με μαζικές απολύσεις.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε: αν θέλουμε Ουκρανοποίηση που προτάσσει σαν μπαμπούλα το καπιταλιστικό κατεστημένο, ώστε να είμαστε σε ετοιμότητα σύγκρουσης. Στο πλαίσιο αυτό, η μεγάλη μερίδα του λαού που τελεί “εν υπνώσει” φαίνεται απλά να θέλει ένα γρήγορο τέλος στο χάος με την αποδοχή στους όρους της τρόικας, ή κάποιο είδος συμβιβαστικής συμφωνίας. Σε αυτή την περίπτωση, η ευθύνη θα βαρύνει αποκλειστικά την Αριστερά όπως εκφράζεται τη στιγμή αυτή από το ΣΥΡΙΖΑ και την αποτυχία της να δείξει μια βιώσιμη διέξοδο από την κοινωνική αυτή κρίση.

Αλήθεια, το ακούσαμε κι αυτό! Κάποιους “αριστερούς” να ισχυρίζονται πως το capital control που επιβλήθηκε από την τρόικα (κι όχι την κυβέρνηση όπως λένε άλλοι), ήταν ένα πλήγμα λέει, στο Κεφάλαιο και την τρόικα... Να γελάσω τώρα δυνατά ή να να βγαίνω και να τους κράζω όπου τους πετυχαίνω;;; Στην πραγματικότητα, από την πλευρά της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και των τραπεζών, δεν υπήρχε άλλη επιλογή, προκειμένου να προστατευθεί το ελληνικό τραπεζικό σύστημα των σαπιотραπεζιτών και των συμφερόντων που εκπροσωπούν. Βαδίζοντας περίπου στον ίδιο δρόμο με τη βρετανική κυβέρνηση, όταν με τον ίδιο περίπου τρόπο εθνικοποιούσε τις τράπεζες το 2008, προκειμένου να αποτρέψει την κατάρρευσή τους.

Ας μη γελιόμαστε σύντροφοι! Αυτά δεν είναι “σοσιαλιστικά” μέτρα που θα μπορούσαν να ενσωματωθούν σαν μέρος ενός «μεταβατικού» προγράμματος, όπως κάποιοι έχουν με ζέση ισχυριστεί. Ακόμα κι ενδεχόμενη κρατικοποίηση των τραπεζών που θα έρθει όμως, μόνο ως αποτέλεσμα του 3ου μνημονίου.... Θα είναι απεγνωσμένα μέτρα για να σωθούν οι καπιτάλες της Ελλάδας. Δεν γίνονται έτσι οι κρατικοποιήσεις... Μην κοροϊδευόμαστε μεταξύ μας...

Δρώντας συστημικά, κρατικοποιήσεις των τραπεζών, εντός ενός καπιταλιστικού συστήματος είναι μια μπαρούφα. Γιατί; Γιατί απλά οι Τράπεζες δεν έχουν χρήματα. Τόσο απλά. Κρατικοποιήσεις τραπεζών με επενδύσεις ιδιωτικής πρωτοβουλίας σε μπατιρημένο κράτος; Πάλι από την αρχή; Πελατιακό κράτος δηλαδή με αφεντικά και κρυφά διευθυντήρια.... Και να υπάρχουν και κάποιοι αφελείς σύντροφοι, οι οποίοι πιστεύουν ότι, εντός του θηρίου (βλ. Ε.Ε.) και με μόνο τις κρατικοποιήσεις των τραπεζών θα λυθεί το πρόβλημα της οικονομίας.... Κι αυτό με ξεπερνά τελείως πάλι.....

Με δεδομένο ότι οι Τράπεζες δεν έχουν ρευστότητα και πως από ό,τι διαφαίνεται, και κρατικοποίηση ή συγχώνευση να γίνει, θα είναι άλλη μια φορά, το “άλλαξε ο Μανωλιός κι

έβαλε τα ρούχα του αλλιώς”, όλο αυτό και να γίνει, εντός της Ε.Ε. λίγα πράγματα θα αλλάξουν. Αν επιστρέψαμε, πάλι, στη δραχμή χωρίς σχέδιο, και μέσα σε συνθήκες καπιταλιστικής οικονομίας, θα ήταν καταστροφικό για το λαό. Θα υποβαθμιζόμασταν σίγουρα, οικονομικά σε τριτοκοσμική Ζιμπάμπουε.

Ένα σοβαρό σοσιαλιστικό πρόγραμμα για την Ελλάδα πρέπει να ξεκινήσει με την απαλλοτρίωση των μεγάλων εταιρειών και των περιουσιακών στοιχείων εκείνων που χρωστάνε, που έχουν κλέψει, που έχουν φοροδιαφύγει, που έχουν τα λεφτουδάκια τους έξω. Ένα τέτοιο πρόγραμμα, αναρωτιέμαι, θα έρθει από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος με τον Πανούση έχει ήδη χρησιμοποιήσει την αστυνομία κατά των “απείθαρχων” διαδηλωτών του “ΟΧΙ” (βλ. ΑΝΤΑΡΣΥΑ);;; Πρέπει ο λαός, στο δρόμο, στις διαδηλώσεις, στη γειτονιά, στο χώρο εργασίας και στα συμβούλια που θα διοργανώνονται να αναλάβει πρωτοβουλίες.

Σε μια τέτοια λογική και βάση, η παραγωγή και η διανομή των βασικών αγαθών για την κάλυψη των άμεσων αναγκών των ασθενέστερων μπορούν να εξακριβωθούν και να ικανοποιούνται. Ένα άμεσο πρόγραμμα μαζικών κατασχέσεων περιουσιακών στοιχείων (όπως ανέφερα παραπάνω) και η μεταφορά όλων των διαθέσιμων τροφίμων και φαρμάκων για τον πληθυσμό θα δημιουργήσει και θα ενισχύσει το δίκτυο υποστήριξης και αλληλεγγύης του λαού. Κανείς δεν πρέπει να μείνει εκτός – οι άστεγοι πρέπει να στεγάζονται και οι πεινασμένοι να τρέφονται!

Με μια τέτοια διαδικασία, τα χρήματα στους μόνους που δημιουργούν τόση υστερία είναι οι σαπιοκοιλαράδες στην Ελλάδα και το εξωτερικό, που βλέπουν τα κεφάλαιά τους να εξαυλώνονται. Οι εργαζόμενοι και γενικά ο λαός απλά θα γελάσουν με τους χρεοκοπημένους κερδοσκόπους. Η ρήξη και η ανατροπή θα γίνει πάνω από αυτά τα παράσιτα, και ο ελληνικός λαός θα έχει σίγουρη τη στήριξη των εργαζομένων της Ευρώπης και Παγκόσμια. Άμεση στήριξη και αλληλεγγύη. Η Ελλάδα είναι μια μικρή χώρα και, ενώ μπορεί να γίνει αυτάρκης όσον αφορά το επισιτιστικό στο πλαίσιο ενός δημοκρατικού σοσιαλιστικού σχεδιασμού της γεωργίας, δεν μπορεί να παράγει όλα τα φάρμακα, την τεχνολογία και την υποδομή που απαιτείται για την υποστήριξη του ίδιου της του πληθυσμού. Ως εκ τούτου, μια τέτοια σοσιαλιστική επανάσταση στην Ελλάδα πρέπει απαραίτητως να εξαπλωθεί στην Ευρώπη, ή κινδυνεύει να καταλήξει σε άλλες καταστάσεις που δε θα ήθελα να αναφερθώ τώρα, αν η κατάσταση δεν επιλυθεί σύντομα.

Όποιο και αν είναι το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων, δεν πρέπει η αριστερά να απαξιωθεί. Αυτό που οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα στερούνται σήμερα είναι μια σοβαρή αριστερά που να αγωνίζεται και να προειδοποιεί. Να στέκεται πλάι και μπροστά από το λαό.

Να προβάλλει ένα σοσιαλιστικό σχέδιο δράσης για την αποτροπή της επικείμενης κοινωνικής κατάρρευσης στην Ελλάδα. Ο μόνος δρόμος προς τα εμπρός είναι η δύναμη του λαού που θέλει να κερδίσει τη ζωή του.